

4. De jonge hond aanpassen

Iedereen wil een leuke hond die niet bang is en gehoorzaamd maar weinigen willen die dingen doen waardoor je zo een hond krijgt.

Met een hond omgaan zonder emotie is onmogelijk maar je moet je laten leiden door je geest om het goed te doen.

Een boek, zelfs een goed boek moet een hulp zijn. Geen leidraad, omdat geen enkel boek speciaal voor u en uw pupje geschreven is en elke situatie is weer een beetje anders. Stel dat uw hondje bang is van trams dan kan dat voor u een probleem zijn, maar niet voor diegene die in een klein dorpje in Afrika woont waar geen verkeer is. Wanneer je hondje bang is van olifanten is dat waarschijnlijk geen probleem tenzij u in Bali woont.

Zo las ik in een boek, dat ik best wel goed vind, dat je in de inprentingsperiode best ook eens een bezoek brengt aan een kinderboerderij en dat is zeker juist voor iemand die in de stad woont. Voor iemand die op de buiten woont en op zijn dagelijkse wandeling paarden, koeien, schapen, geiten en kippen tegenkomt moet dit uiteraard niet zo nodig. Hij heeft veel meer baat bij het drukke verkeer in de stad.

Wat ik wil benadrukken is dat u in deze periode alles wat de hond later kan tegenkomen moet opzoeken. Dus inprenten en daar wringt nu juist het schoentje. Gelukkig alleen in theorie. In praktijk is ongeveer iedereen het erover eens dat een pup voor hij +/- 15 weken oud is alles op een positieve manier moet ervaren wat hij later kan tegenkomen.

Maar ook zaken die hij later niet tegenkomt moet hij ervaren. Bijvoorbeeld naar een zoo gaan waar honden zijn toegelaten is voor zeer veel zaken goed. De kans dat u later op de wandeling een leeuw tegenkomt is inderdaad vrij klein. Maar hier gaat het niet om u (als mens) maar om de hond. U als leider weet dat je veilig bent, u kent de speciale afsluitingen, uw pup niet. Hij registreert wel de penetrante geuren en hij weet instinctmatig dat veel van die dieren gevaarlijk zijn.

Wat hij niet weet is dat de dieren hem niet aanvallen omdat ze veilig opgesloten zitten. Hij denkt dat ze het niet doen omdat jij erbij bent, waardoor hij u als een geweldig sterke leider ervaart wat een dubbele werking heeft. Alles waar hij moet aan aangepast worden (of noem het ingeprent) gaat een stuk eenvoudiger als hij bij u is. Zijn respect en vertrouwen is nu zo groot dat al datgene wat nog moet komen een stuk gemakkelijker gaat en er moet nog veel gebeuren.

Vuurwerk. Veel honden zijn bang van onweer en vuurwerk. Als het niet aangeboren is kan het vermeden worden door het in de inprentingsperiode op te zoeken. Hetzelfde geldt voor luchtballons. Wanneer u dat goed begeleid heeft hij daar in de toekomst nooit meer last van. Dit terwijl ik ooit op een wedstrijd grote kampioenen zag vluchten omdat een luchtballon laag over het terrein vloog.

Wanneer ikzelf een jonge hond inprent noem ik het altijd “de tram, trein en bus dag”. Eigenlijk heerlijk om te doen. In het station kan men ook bijna altijd liften, roltrappen en trappen vinden en een koffiebar of buffet waar je even de tijd kan nemen om het pupje te laten rusten. Het is er meestal lekker druk, allemaal zaken waarvan je gebruik kan maken zoals u dat wil. Denk eraan dat het voor een pupje nu nog normaal is om gedragen te worden. Tot 8 à 9 weken is het zelfs voor wilde honden normaal wanneer ze verhuist worden door hun moeder.

Wel opletten dat je niet wacht met het oppakken tot het pupje bang is. Het is verstandig dat u het opneemt vòòr het bang is. Het ervaart dan de situatie die voor hem beangstigend is van op een veilige hoogte, tegen uw hart en ook dat u als leider helemaal niet bang bent.

Om dit goed te begrijpen moet je even honds denken. Van op een vrij grote afstand komt er u een tram tegemoet. Van op het voetpad, op een halve meter van de sporen bent u zeer gerust en ontspannen omdat u weet dat de tram de sporen niet kan verlaten. Maar uw pupje weet dat niet! Hij ziet alleen een groot, stinkend, lawaai makend monster aanvallen. Wij weten dat de tram ons niet zal aanvallen en gewoon zijn spoor zal volgen en dat is de reden waarom we ons niet druk maken. Zo’n klein pupje op onze arm weet dat niet en ervaart alleen dat de tram ons niet aanvalt en zelfs daarna wegvlucht en dat wij (de menselijke leiders) ons niet druk maken.

Onvoorstelbaar toch hoe straf dat wij zijn. Tenminste wanneer we het op de juiste manier doen. Hier wordt een basis gelegd! Niet alleen voor angst van buitenaf maar ook een symbiose tussen mens en hond.

Een groot misverstand is dat je al die dingen alleen maar moet doen omdat het pupje later anders misschien bang is en dat is zeker een belangrijke reden. Maar bijna even belangrijk is de positieve band die je op die momenten met een jonge hond opbouwt. Wat theoretici ook mogen beweren, u als mens moet de leider zijn en daar is geen geweld voor nodig.

Een belangrijke stap die je moet nemen is het inprenten of hoe je het ook wil noemen. De eerste 15 weken in het leven van een hond zijn zo belangrijk dat vele zaken onomkeerbaar zijn. Die 15 weken zijn in verschillende periodes opgesplitst en sommige daarvan zijn zeer nauwkeurig afgebakend.

Het is ook zo dat mensen door selectief te fokken, rassen gecreëerd hebben die niet meer volledig aan die tijden kunnen beantwoorden. Wanneer de afwijkingen niet te groot zijn is

dat ook niet heel erg maar als bvb op de leeftijd dat de pups zelfstandig het nest moeten verlaten ze nog niet kunnen opstaan dan is er wel een probleem. Om absolute zinloze discussies te vermijden ga ik op deze periodes ook geen namen klevan. Die namen kunnen interessant zijn maar zijn absoluut onbelangrijk.

- De eerste 3 weken heeft een pup alleen warmte nodig, contact met zijn moeder, broers en zussen, uiteraard voeding van zijn moeder en rust.
- Tussen de 3^e en de 5^e week is het voor de pups belangrijk dat ze niet alleen de moeder en de vader of een vervanger zien, maar samen met de fokker ook allerlei andere mensen. Vrouwen en mannen, oud en jong, kinderen groot en klein.
- Vanaf de 5^e week tot de 7^e week is het belangrijk dat de pups bezoek blijven krijgen maar ze moeten absoluut verrijkt kunnen opgroeien. Op die manier worden ze gestimuleerd om te leren.
- Wanneer de pup niet op 7 weken aan de rest van zijn leven bij de nieuwe eigenaar kan beginnen is er voor de fokker nog een belangrijke taak weggelegd. Immers vanaf dan begint het aanpassen aan de buitenwereld. Op 8 weken moet die taak zéér serieus genomen worden want de tijd dat dit mogelijk is begint nu zeer snel af te nemen. Alles wat er nu niet goed gebeurt legt een hypotheek op datgene wat de toekomst brengt.

Dat geldt ook voor zijn gezondheid. Zonder natuurvoeding geen goede darmflora! Zonder goede darmflora problemen in de toekomst!

Denis Steurs